

Motion till riksdagen 2012/13:C436

av **Per Bolund och Mats Pertoft (MP)**

Förbättrat skydd av nationalstadsparken i Stockholm

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förordningen om nationalstadsparken ändras så att den vård- och utvecklingsplan som länsstyrelsen fastställer ska få rättslig verkan.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att länsstyrelsen ska ha i uppdrag att utöva tillsyn över nationalstadsparker.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att miljökonsekvensbeskrivningar alltid ska göras när det gäller åtgärder i eller utanför nationalstadsparker och som kan bedömas skada riksintresset.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att andra skyddsinstrument måste övervägas om inte respekten för lagen om nationalstadsparken ökar.

Motivering

De områden som nu ingår i nationalstadsparken i Stockholmsområdet är av stor betydelse som plats för rekreation och återhämtning för storstadsbor. De är också viktiga för den biologiska mångfalden i regionen.

Efter omfattande utredningar fattade riksdagen beslut att från och med den 1 januari 1995 låta inrätta den första och hittills enda nationalstadsparken i Sverige, Ulriksdal, Haga-Brunnsviken, norra och södra Djurgården med Fjäderholmarna. Beslutet i riksdagen var enhälligt. Området förklarades vara ett riksintresse och gavs en unikt stark ställning, därigenom att inga andra riksintressen – tätortens behov av expansion, militära anläggningar eller liknande – fick vägas mot nationalstadsparken.

Fel! Okänt namn på

Allt skulle i dag vara i sin ordning om kommunerna respekterade lagen eller om länsstyrelsen hade en strikt tillsyn, men länsstyrelsen har fortfarande efter 17 år inte åstadkommit en vård- och utvecklingsplan och avsätter inte tillräckliga resurser för att bevaka detta riksintresse.

Som det nu är bygger försvaret för detta av riksdagen beslutade riksintresse i allt för hög utsträckning på att ideella organisationer bevakar, uppmärksammar och överklagar rivningar av kulturbyggnader, detaljplaner som flyttar ut stenstaden i parken, fällningar av månghundraåriga träd, genomförandet av stora motorvägsbyggen i parken med mera.

Miljöpartiets uppfattning är att situationen är ohållbar och i längden kommer att innebära att parken bit för bit exploateras, om inte lagen respekteras. I första hand vill vi stärka lagen, i andra hand överväga andra skyddsinstrument.

Länsstyrelsen i Stockholms län har genom en särskild förordning i uppdrag att fastställa en vård- och utvecklingsplan för parken samt att hålla uppsikt över parken. Den vård- och utvecklingsplan som nu kan komma att fastställas kommer att helt sakna juridisk verkan. "Uppsikt" är ett oprecist uttryck, som varken anger ambitionsnivå eller rättsverkan.

Vi föreslår därför att nationalstadsparksförordningen skärps så att den vård- och utvecklingsplan som länsstyrelsen fastställer ska få rättslig verkan. Länsstyrelsen bör i fortsättningen ha tillsynsansvar för parken.

Lagen förbjuder inte att åtgärder vidtas i eller i angränsande områden till parken. Men den ställer kravet att åtgärderna inte får medföra intrång i parklandskap eller naturmiljö och ej heller skada det historiska landskapets natur- och kulturvärden. Avgörande vid bedömningarna av olika åtgärder såsom husbyggnationer, vägbyggen, hårdgörningar av parkmark med mera, med mera är miljökonsekvensbeskrivningarna. Vore dessa välgjorda och om de togs på allvar av länsstyrelse och domstolar skulle mycket vara vunnet och en fortsatt utveckling av parken och de verksamheter som i dag finns i parken kunna fortskrida harmoniskt.

Därför föreslår vi att det i miljöbalken tas in en bestämmelse om att miljökonsekvensbeskrivningar alltid ska göras när det gäller åtgärder i eller utanför nationalstadsparker och som kan bedömas skada riksintresset. Åtgärder som påverkar en nationalstadspark likställs därmed med åtgärder som påverkar skyddade naturområden enligt 7 kap. miljöbalken vad gäller krav på miljökonsekvensbeskrivningar. Jämför regeringens remitterade förslag till Förordning för miljökonsekvensbeskrivningar, 2 §.

Vi hoppas att med dessa skärpningar få till stånd en ökad respekt för lagen om nationalstadsparken. Om så inte sker måste andra skyddsinstrument övervägas, såsom natur- och kulturresevat.

Stockholm den 5 oktober 2012

Per Bolund (MP)

Mats Pertoft (MP)